

Toezichtonderzoek 2003.133

Toezichtonderzoek naar aanleiding van een klacht ingediend door een particulier betreffende de tussenkomst van de Veiligheid van de Staat nopens zijn persoon

I. DE KLACHT

Op 8 januari 2003 legt een particulier in de burelen van het Vast Comité I formeel klacht neer tegen X., afdelingsinspecteur van de Veiligheid van de Staat. Zijn grieven met betrekking tot X. had hij voordien ook reeds ten berde gebracht naar aanleiding van het neerleggen van een klacht bij het Vast Comité P tegen een politiefunctionaris.

Klager stelt dat hij naar aanleiding van zijn professionele bezigheden in aanraking is gekomen met X.

Beroepshalve zoekt hij immers vestigingsplaatsen en bekommert hij zich om de vergunningsaanvragen inzake al dan niet grootschalige vastgoedprojecten. Daartoe ging hij reeds enige tijd scheep met een 26-jarige blijkbaar gefortuneerde vennoot van Oekraïense afkomst (die illegaal in het Rijk verbleef). Steeds opnieuw bleken de onderhandelingen inzake overnames van top-horecavastgoed, waarmee miljoenen euros gepaard gingen, evenwel af te springen. Bovendien werden klager en zijn zakenpartner medio 2002 door de onderzoeksrechter te Hasselt aangehouden op verdenking van onder meer witwassen. Naar oordeel van klager genoten hij en zijn zakenpartner de onverkwikkelijke persoonlijke interesse van X. die – gebruik makend van zijn functie - niets onverlet zou laten al hun projecten te dwarsbomen, zoniet ernstig te bemoeilijken door het duo systematisch te bekladden als onbetrouwbaar en te mijden. Aldus werd klager zwaar geschaad in zijn reputatie van eerlijke zakenman.

II. PROCEDURE

Het Vast Comité I opende op 24 maart 2003 een toezichtonderzoek, getiteld *toezichtonderzoek naar aanleiding van een klacht ingediend door een particulier betreffende de tussenkomst van de Veiligheid van de Staat nopens zijn persoon.*

Op zelfde datum werd hiervan kennis gegeven aan de voorzitter van de Senaat en per brief van 26 maart 2003 werd eveneens de minister van Justitie hiervan op de hoogte gebracht.

III. VASTSTELLINGEN

Een goede maand na zijn klachtneerlegging bij het Vast Comité I, deponeerde klager tevens een klacht met burgerlijke partijstelling bij de onderzoeksrechter te Hasselt lastens voormelde afdelingsinspecteur van de Veiligheid van de Staat en lastens onbekenden wegens misbruik van gezag (art. 254 SW) en laster (art. 443 SW).

Het Vast Comité I schortte daarop haar toezichtonderzoek op teneinde het gerechtelijk onderzoek niet in de wielen te rijden.

Zowel bij beschikking dd. 17 februari 2006 van de Raadkamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt, als bij arrest dd. 9 juni 2006 van Hof van Beroep te Antwerpen, Kamer van Inbeschuldigingstelling, werd X. buiten vervolging gesteld en werd voor het overige aan de onderzoeksrechter ontslag van onderzoek verleend.

Op penaal vlak werd X. derhalve definitief en *erga omnes* gezuiverd van elke verdenking zich jegens klager aan de voormelde misdrijven te hebben schuldig gemaakt.

Op 2 juni 2008 bekwam het Vast Comité I vanwege de procureur-generaal te Antwerpen toelating tot inzage en kopie van het onderliggend strafdossier.

Daaruit blijkt dat alle personen bij wie klager, althans naar eigen zeggen, door X. in diskrediet werd gebracht, tijdens het gerechtelijk onderzoek werden verhoord. Negen van de tien door klager dienaangaande aangedragen getuigen bevestigen diens aantijgingen evenwel ten gene dele. Geresumeerd komen hun verklaringen er op neer dat zij (voor het merendeel eigenaars van topvastgoed) werden gecontacteerd door X. die info inwon over de zakenpartner van klager en die hen bij die gelegenheid de wenk meegaf dat oplettenheid in dergelijke transacties toch steeds geboden was.

Geen enkele onder hen maakte gewag van insinuaties, van aard om klager in een kwaad daglicht te stellen. Evenmin bevestigden zij klagers versie dat hun onderhoud met X. bepalend zou zijn geweest voor het afblazen door hen van verdere onderhandelingen met klager en/of diens zakenpartner. Naar aanleiding van de verhoren werd zelfs geopperd dat klager mogelijks zelf het slachtoffer is geworden van geruchten waartoe hij zelf aanleiding had gegeven door zijn eerder loslippig en aanstellerig gedrag dat hij ten toon zou hebben gespreid in lokale drankgelegenheden. Slechts één persoon, een sales-manager van een garage waar klager klant was, doet een ander verhaal. Hij stelt dat X. niet neutraal was, bijna deed geloven dat klager en zijn zakenpartner tot de criminele maffia behoorden en opdringerig adviseerde om zeker geen verdere zaken met het duo te doen. Deze versie staat én alleen én in schril contrast met de andere getuigenverklaringen. Bovendien is opvallend dat de negen personen die klager tegenspreken net diegenen zijn die financieel het meest te verliezen hadden, terwijl de eenzame getuige op het eerste gezicht geen persoonlijk pecuniair risico liep.

Daarnaast verklaarde ook X.' diensthoofd dat de infogaring door X. in hoofde van klager en diens zakenpartner wel degelijk tot een van de wettelijke materies behoorde die X. toebedeeld had gekregen, nl. de georganiseerde criminaliteit. Bovendien was zij het voorwerp van strikte rapportage, zowel aan zijn overste als aan de GDA Tongeren.

Persoonlijke nieuwsgierigheid of destructieve actie jegens klager sluit het diensthoofd categoriek uit. Hij omschrijft X. voorts als een ervaren personeelslid dat kan bogen op een vlekkeloze reputatie en met zin voor diplomatie. Het zich legitimeren ten aanzien van bevraagden is geenszins te aanzien als een vorm van intimidatie of machtsmisbruik, maar *standard policy* bij de Veiligheid van de Staat.

In de marge weze het toch opgemerkt dat de Oekraïense zakenpartner van klager bij vonnis van de Tongerse Correctionele Rechtbank in juni 2003 werd veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van 4 jaar wegens o.m. witwassen en tot de verbeurdverklaring van miljoenen euros. Klager werd vrijgesproken. De interesse van de Veiligheid van de Staat is *a posteriori* dus meer dan gewettigd gebleken.

IV. CONCLUSIE

Voor het Vast Comité I zijn er derhalve geen afdoende indicieën dat X. in de uitoefening van zijn ambt niet naar behoren zou hebben gehandeld. Het Vast Comité I heeft geen dysfuncties kunnen bespeuren in X.' optreden, noch op wettelijk, noch op doelmatigheids- of coördinatievlak en al evenmin bij de Veiligheid van de Staat zelf. Dienvolgens kunnen geen aanbevelingen worden geformuleerd.